

HOOFDSTUK XII

Israëls Toekomstig Verlossingslied

VERZEN 1 TOT 6

- 1. En te dienzelven dage zult gij zeggen: Ik dank U, HEERE, dat Gij toornig op mij geweest zijt; maar uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij.**
- 2. Ziet, God is mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vreezen: want de HEERE HEERE is mijne Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot heil geworden.**
- 3. En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteynen des heils;**
- 4. En zult te dienzelven dage zeggen: Dankt den HEERE, roept Zijnen naam aan, maakt Zijne daden bekend onder de volken; vermeldt, dat Zijn naam verhoogd is.**
- 5. Psalmzingt den HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op den ganschen aardbodem.**
- 6. Juich en zing vroolijk, gij inwoners van Zion! want de Heilige Israëls is groot in het midden van u.**

Het zal zeker voor niemand betoog behoeven, dat dit hoofdstuk het vervolg en slot der voorgaande profetie behelst. De heerlijkheid van den Messias, Zijn persoon, Zijn werk, Zijn Rijk en Zijn volk was zoo overweldigend grootsch, dat deze Godsspraak zich wel moest oplossen in een lof- en danklied, dat den verlost en verheerlijkten Joden in het Vrederijk wordt in den mond gelegd. Doch ook zelfs in deze heerlijke heilsvoorspelling verloochent zich de hand der geschiedenis weer niet. Want in de laatste verzen van het vorig hoofdstuk was gezinspeeld op de groote teekenen en wonderen Gods bij de verlossing uit Egypte. Deze zullen zich bij Israëls eindelijk herstel in veel vergrooten vorm herhalen. Welnu, dan zal het ook zeer gepast zijn, dat zich een soortgelijk danklied herhaalt als bij de uittocht uit Egypte en na de doortocht door de Roode Zee, gelijk in Ex. 15 beschreven staat. Zie ook Hos. 2: 14.

Dit schoone lied bestaat uit twee deelen. In het eerste deel dankt het hersteld Israëel voor de groote verlossing en in het tweede deel roept het de gansche wereld op tot den lof des Heeren. In het eerste vers wordt niet gedankt voor den *toorn* Gods, maar daarvoor dat dit toorn *geweest is*, tot het verleden behoort en nu is afgekeerd en voor de rijkste vertroosting heeft moeten plaats maken. De vrije genade Gods wordt thans door het eens zoo zondig volk verheerlijkt: *Ziet, God is mijn Heil!*

zoo roept het uit. In het Hebr. woord *Heil* is de naam *Jezus* verborgen. Thans noemen de Joden Hem nog *Yesu* die de beginletters uitmaken van dezen schrikkelijken volzin: „Zijn naam en gedachtenis worde verdelgd van de aarde!” De Drieëenige God is Israël dan tot *Heil*, tot een *Sterkte* en een *Psalm*. Israël zal dan water putten uil de fonteinen des heils. Op de loofhuttenfeesten heeft Israël in het verleden geregeld dit woord gebruikt. Het is een woord der profetie, dat de geestdriftige Godsman bij het staren op hun heil hun toeroept. Nu gelooven we dat ook dit woord eens letterlijk van het herstelde Israël zal gelden, doch we weten ook dat Christus Zelf meermalen in de Schrift wordt voorgesteld als de Fontein des levens, 55:1; Joh. 4:14; 6:35, 54; 7:37. Hij riep eens: „Zoo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke,” Joh. 7:37; vgl. Openb. 22: 17. Zoo hebben we hier dan kennelijk eene heenwijzing naar Hem als de Fontein des Heils, terwijl Zijne zegeningen op natuurlijk en geestelijk gebied de *fonteinen des heils* genaamd worden.

Het tweede deel van dit lied bestaat uit de laatste drie verzen. Het herstelde Israël wordt daarin opgeroepen om alle volken op te wekken tot dank aan Jehova. Doch niet alleen tot *danken*, maar ook tot *bidden*, *prediken*, *psalmzingen* en *jubelen* moet het verlost volk de wereld oproepen. En de grond voor al deze heerlijke daden zal zijn, dat de *Heilige Israëls*, de Heere Jezus Christus als de groote Vredevorst, *groot* zal zijn *in het midden* van Israël. Israël zal dan als eens Thomas, den Verrezenen Heiland gezien en geloofd hebben en zich als Thomas en de andere Apostelen henenspoeden naar de uiterste einden der aarde, ook naar de vergelegene eilanden, die het gerucht van den teruggekeerden Christus nog niet gehoord en Zijne heerlijkheid nog niet gezien hebben, en zij zullen Christus' heerlijkheid onder de volken verkondigen, 66:19. Dan zal ten volle vervuld worden de heerlijke belofte aan Abraham gegeven, dat eens alle volken in Abraham zullen gezegend zijn.